

ПОГОДЖЕНО
рішенням вченої ради КрНУ
від «25» 10. 2018 р.
протокол № 2

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом ректора КрНУ
від «05» 11. 2018 р. № 283-1
Ректор КрНУ _____ М. В. Загірняк

**КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ЕТИКИ
КРЕМЕНЧУЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО**

Кременчук 2018

I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Кодекс академічної етики (далі – Кодекс) Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського (далі – Університет) є основним документом, що регламентує основні принципи, норми поведінки та етичні принципи, якими повинні керуватися адміністрація, співробітники, докторанти, аспіранти та студенти Університету (далі учасники освітнього процесу).

1.2 Кодекс ґрунтується на основних принципах етики, визнаних у нашому культурному середовищі, як природних та загальнообов'язкових.

1.3 Етичні цінності, стандарти академічної доброчесності та належної практики висвітлюють етичну та соціальну відповідальність учасників освітнього процесу.

1.4 Положення розроблено на підставі таких документів:

- Закон України «Про освіту»;
- Закон України «Про вищу освіту»;
- Статут Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського;
- Правила внутрішнього розпорядку Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського;
- Положення про студентське самоврядування Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського.

1.5 Метою Кодексу є впровадження принципів академічної доброчесності та забезпечення етичного лідерства Університету в галузі освіти.

II ПРИНЦИПИ ТА НОРМИ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

2.1 Учасники освітнього процесу виконують місію та завдання університету, поважають його традиції.

2.2 Учасники освітнього процесу піклуються про хороший імідж Університету та гідно його презентують.

2.3 Основні поняття етичної поведінки:

академічна доброчесність – сукупність етичних принципів і визначених законом правил, якими повинні керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності для забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень;

академічна культура – система цінностей, норм, правил, зразків поведінки, способів діяльності, принципів спілкування, які визначають професійну діяльність в освіті та науці;

відкритість – сприйняття дискусії як однієї з ключових умов для прогресу в галузі науки та освіти, сприяння накопиченню знань шляхом публікації досліджень;

довіра – усі учасники освітнього процесу мають впевненість в чесності кожного та можуть довіряти один одному;

правда – необмежене прагнення до істини, вільне та відкрите поширення знань та їх удосконалення;

прозорість – доступність і відкритість інформації, правил, планів, процесів та дій, які передбачають, що співробітники Університету повинні діяти відкрито, передбачувано та зрозуміло задля просування власної підзвітності та залучення учасників освітнього процесу;

рівність – однаковий доступ до освіти незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного, соціального, національного

справедливість – неупереджене, однакове ставлення до усіх учасників освітнього процесу, недопущення дискримінації та нечесності;

чесність – систематичне недопущення та уникнення шахрайства, обману, крадіжок і будь-якої ганебної поведінки;

якість вищої освіти – рівень здобутих особою знань, умінь, навичок,

інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти;

якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу у закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань.

2.4 Етичні засади проведення наукових досліджень є правилами поведінки, пов'язаними з проведенням, поданням та оцінюванням наукових досліджень з дотриманням етичних вимог. Кожен дослідник з початку своєї діяльності повинен знати про ці правила та про наслідки їх порушення. Визначено такі напрями діяльності, у яких слід дотримуватися принципів етичної практики.

2.4.1 Коректність використання наукових даних:

- усі оригінальні вихідні дані (результати досліджень) мають бути ретельно документовані та надійно підтвержені для запобігання маніпуляціям;
- результати досліджень інших науковців мають супроводжуватися посиланнями на першоджерела.

2.4.2 Дослідницькі процедури:

- перед проведенням досліджень необхідно проаналізувати супутні ризики та наслідки для суспільства і навколишнього середовища;
- для складання заявок на фінансування досліджень слід сформулювати реальні цілі досліджень, а під час реалізації досліджень – намагатись докласти максимальних зусиль до їх досягнення;
- під час досліджень, проведених з людьми, слід дотримуватися обережності, щоб зберегти людську гідність і поважати їх автономію;
- під час досліджень з організмами, природним середовищем і культурними пам'ятками, слід розглядати їх з належною повагою та турботою;
- здоров'я та добробут як співробітників, так і людей, не пов'язаних безпосередньо з проведеним дослідженням, мають бути в безпеці;
- дослідники повинні усвідомлювати необхідність збалансованого управління ресурсами для дослідження;

– керівникам досліджень слід ознайомитися з етичними та юридичними зобов'язаннями, а також можливими обмеженнями;

– у особливих випадках, обґрунтованих іншими положеннями, дослідник повинен зберігати конфіденційність даних або результати досліджень, якщо такі вимоги встановлені клієнтом або роботодавцем.

2.4.3 Авторство та публікація результатів досліджень:

– дослідник повинен опублікувати результати своїх досліджень та їх інтерпретацію чесно, ясно і точно;

– авторство наукової публікації має базуватися на творчому та важливому внеску дослідника, ініціюванні наукових ідей, розробці концепцій, збиранні даних, аналізі та інтерпретації отриманих результатів;

– усі автори несуть повну відповідальність за опублікований матеріал, якщо не зазначено інше (наприклад, вони несуть відповідальність лише за певну частину досліджень у галузі їх спеціальності). Бажано, щоб їхні внески були визначеними. Порядок зазначення прізвищ авторів має відповідати певній галузі та бути прийнятим усіма співавторами на ранній стадії підготовки публікації;

– отримана фінансова підтримка, а також інші види допомоги мають бути належно зазначені;

– повторне видання тієї самої роботи (або її значних частин) може бути прийняте лише за згодою її редакторів і завжди має містити посилання на першу публікацію роботи;

– перебільшення значущості результатів досліджень та їх практичного застосування є сумнівною неетичною практикою.

2.4.4 Рецензування та опонування:

– рецензенти не можуть виконувати завдання, пов'язані з оцінюванням наукової роботи, наукових досягнень або дослідних концепцій інших учених, якщо вони виходять за межі їх наукового досвіду та компетентностей;

– рецензенти, які беруть участь в оцінюванні науково-дослідних проєктів, публікацій, наукових досягнень, заявки на посаду в академічних установах або

інших формах визнання, повинні відмовитися від участі в процесі оцінювання у разі виникнення конфлікту інтересів між ними та авторами;

– відгуки та рецензії мають бути ретельними, точними, об'єктивними й обґрунтованими. Надання необґрунтованих позитивних відгуків є такою ж неетичною практикою, як і необґрунтовані негативні відгуки;

– рецензенти та редактори наукових праць не можуть використовувати дані або поняття, що містяться в наданих їм текстах, без згоди автора.

2.4.5 Підготовка молодих учених:

– забезпечення наукового керівництва та консультування бакалаврів, магістрів, аспірантів і докторантів має бути питанням, яке розглядає вчена рада факультету/інституту (далі – Рада), яка повинна оцінювати, чи є достатньою кваліфікація керівника, щоб керувати виконанням цієї роботи, а також чи кількість людей, яких вони консультують, не перевищує кількість, яка гарантує можливість якісного проведення досліджень;

– Рада повинна переконатися, що проведене дослідження відповідає всім вимогам, установленим для наукової роботи, не містить запозичення з публікацій інших авторів;

– керівник/консультант особи, що проводить дослідження, повинен переконатись, що дослідник добре ознайомлений з етичними принципами, що застосовуються для проведення досліджень, і, передусім, повинен бути прикладом для такої людини.

2.4.6 Відносини з громадськістю:

– публічні заяви учасників освітнього процесу повинні характеризуватися турботою про довіру до науки. До них застосовані такі ж стандарти чесності та точності, як і до публікації результатів досліджень;

– учасник освітнього процесу, як громадянин, для якого громадські справи не можуть бути байдужими, повинен дбати про збалансований розвиток суспільства. Однак він повинен дотримуватися принципу, згідно з яким його науковий авторитет може використовуватися тільки в заявах, що належать до його компетенції.

2.4.7 Уникнення конфлікту інтересів, які можуть виникнути за умови:

- існування непрофесійних зав'язків між оцінювачем та оцінюваною особою чи науковою одиницею;
- існування непрофесійних зав'язків члена органу, що надає кошти, та особою чи науковою одиницею, на яку ці кошти виділяються;
- придбання пристроїв, матеріалів або послуг, необхідних для проведення досліджень, відбувається в компаніях, з якими дослідник або приближена до нього особа має фінансові, патентні або управлінські зв'язки;
- використання праці студентів, аспірантів, докторантів або колег, а також оснащення підрозділу за кошти Університету для роботи в компанії, з якою дослідник або приближена до нього особа має фінансові, власницькі або управлінські зв'язки.

2.5 Етичні засади студента:

- студент зобов'язаний старанно та сумлінно навчатися протягом усього періоду навчання. Водночас він повинен підтримувати інших студентів у прагненні поглиблювати знання та виконувати свої обов'язки;
- будь-яка нечесна поведінка, спрямована на спотворення результатів форм перевірки своїх знань, є неприйнятною, зокрема, щодо складання іспитів/заліків з навчальних дисциплін, підготовки контрольних, курсових, випускних і магістерських робіт;
- студент утримується від неетичної поведінки стосовно інших учасників освітнього процесу;
- студент піклується про авторитет Університету і з гідністю його презентує;
- студент співпрацює з іншими учасниками освітнього процесу для покращення функціонування Університету. Він звертається до органів студентського самоврядування (Студентської ради та Профспілкового комітету) як головних представників своїх інтересів у суперечливих питаннях, що вимагають співпраці з органами влади університету.

2.6 Етичні засади аспіранта та докторанта:

- спрямування дослідної та дидактичної діяльності на виявлення та поширення правди як основної пізнавальної цінності;

- використання надійних наукових фактів, методів і теорій для дослідної та дидактичної діяльності;

- дотримання чесності в наукових дослідженнях, популяризація науки;

- протидія нечесності, нетерпимості, несправедливості та інших проявів неетичного ставлення учасників освітнього процесу;

- аспірант/докторант зобов'язаний сумлінно готуватися до іспитів та інших форм перевірки знань. Будь-які дії, які можуть вплинути на упереджене оцінювання знань, заборонені;

2.7 Етичні засади викладача:

- доброзичливе, серйозне і тактовне ставлення до студентів;

- постійне підвищення професійного та культурного рівня;

- активна участь у науково-дослідній роботі, використання інноваційних методів навчання;

- забезпечення сумлінної підготовки доручених йому навчальних дисциплін з урахуванням відповідальності за якість знань, які він надає;

- перед початком викладання навчальної дисципліни надання студентам інформації про програму занять, про права та обов'язки, пов'язані з участю в заняттях, про умови та терміни здачі іспитів/заліків і про критерії оцінювання;

- недопущення посадових зловживань, правопорушень і хабарництва;

- забезпечення відповідної реакції в ситуаціях, коли спостерігається поведінка, несумісна з принципами соціального співіснування.

2.8 Соціальна відповідальність Університету:

- формування майбутньої інтелектуальної еліти, наділеної соціальною чутливістю та культурою відносин;

- поширення ідеї рівності, толерантності та поваги, захист прав людини щодо всієї академічної спільноти та її оточення;

- розширення навчальних програм питаннями в галузі етики, соціальної відповідальності, сталого розвитку та соціальних інновацій;

- упровадження проектів, що реалізують принципи соціальної відповідальності;
- проведення науково-дослідної та практичної роботи в рамках партнерства з академічними центрами у всьому світі, бізнесом, державним управлінням і неурядовими організаціями, що сприятиме розв’язанню суттєвих соціальних проблем;
- розвиток міжуніверситетського, національного та міжнародного співробітництва, що сприятиме адаптації та зміцненню кращих практик у сфері соціальної відповідальності університетів;
- забезпечення прозорості діяльності університету;
- проведення діяльності зі зменшенням негативного впливу на природне середовище;
- проведення діалогу із зацікавленими сторонами щодо пріоритетів політики соціальної відповідальності університету та інформування про її результати;
- дотримання принципів етики та відповідальності у навчально-дослідному процесі для забезпечення зацікавлених сторін оптимальними умовами використання знань, інтелектуального капіталу та досягнень університету.

2.9 Порушеннями академічної етики та доброчесності в Університеті вважаються:

академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства під іменем особи, яка не брала участі в їх створенні;

самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу;

академічне шахрайство – підробка результатів досліджень та видання їх як реальних;

неправомірна вигода – надання, отримання чи пропозиція щодо надання (отримання) учасником освітнього процесу коштів, майна, переваг, пільг чи послуг матеріального або нематеріального характеру для отримання неправомірної вигоди в освітньому процесі;

несанкціонована співпраця – навмисна чи усвідомлена допомога або спроба допомоги іншій особі в здійсненні акту академічної нечесності, а також виконання на замовлення та/або продаж академічних текстів;

необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінок здобувачів освіти педагогічними та науково-педагогічними працівниками.

ІІІ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

3.1 Обов'язком кожного учасника освітнього процесу є ознайомлення з Кодексом і поширення його положень в академічному середовищі.

3.2 Учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватися чинного законодавства, нормативних актів Університету, а також етичних цінностей і принципів, передбачених Кодексом.

3.3 Перед прийняттям на роботу або підписанням / повторним підписанням контракту всі співробітники мають бути ознайомлені з нормами Кодексу та своїм підписом на заяві про прийняття на роботу засвідчити згоду з його чинними нормами та правилами. Студенти, які зараховуються до Університету, мають бути ознайомлені з нормами чинного Кодексу та підписати згоду про дотримання його принципів.

3.4 Усі заяви про порушення академічної доброчесності та недотримання етичної поведінки мають бути належним чином розглянуті і, у разі підтвердження їх достовірності, – факти та обставини мають бути ретельно досліджені для прийняття відповідних коригувальних і дисциплінарних заходів відповідно до чинного законодавства.

3.5 Реакція на неетичну поведінку залежить від тяжкості та навмисності зловживання, від його наслідків, а також інших обтяжувальних або пом'якшувальних обставин.

3.6 Недопущення під час розгляду справ про порушення академічної доброчесності та недотримання етичної поведінки таких дій, як приховування виявлених порушень або помста. Зазначені дії слід класифікувати як грубе порушення основних етичних принципів у академічному середовищі.

IV ОРГАНИ КОНТРОЛЮ ЗА ДОТРИМАННЯМ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

4.1 Комісія з етики Університету (далі – Комісія) є постійним колегіальним органом, який відповідає за організаційно-методичне забезпечення виконання прийнятих в Університеті стандартів академічної етики, розгляд заяв про порушення академічної доброчесності та недотримання етичної поведінки, а також надання пропозицій адміністрації університету/інституту/факультету/кафедри щодо притягнення порушників до відповідальності й накладання відповідних санкцій.

Комісія є дорадчим органом Університету. Комісія наділяється правом одержувати і розглядати заяви щодо порушення Кодексу та надавати пропозиції адміністрації Університету, начальникам відділів, деканам факультетів, директорам інститутів щодо накладання відповідних санкцій.

Комісія у своїй роботі керується Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», «Про видавничу справу», «Про запобігання корупції», Цивільним Кодексом України, іншими чинними нормативно-правовими актами, Правилами внутрішнього трудового розпорядку та цим Кодексом.

4.2 До складу Комісії за посадами входять: проректор з НПНТ – голова Комісії, декани факультетів, директори інститутів, голова студентської ради та інші співробітники Університету призначені наказом ректора Університету.

До складу Комісії не можуть входити особи, які притягувалися до відповідальності за порушення цього Кодексу, Правил внутрішнього трудового розпорядку та інших нормативних актів Університету.

Члени Комісії, проти яких доведено звинувачення в порушенні цього Кодексу, виключаються зі складу Комісії і не можуть брати участь у її засіданнях, а на їх місця призначаються нові особи згідно наказу ректора Університету. Склад Комісії затверджується наказом ректора Університету терміном на 5 років.

Член колективу, який став свідком або має серйозну причину вважати, що стався факт порушення цього Кодексу, повинен повідомити про це Комісію у вигляді «Скарги про порушення академічної доброчесності» у письмовій формі. Неприйнятно подавати (підтримувати подання) безпідставних скарг. Особа, що подала скаргу, повинна викласти в ній аргументи, які свідчать про порушення академічної доброчесності, та надати докази.

Якщо студент або працівник Університету має сумніви або непевність, що його дії або бездіяльність можуть порушити Кодекс, він може звернутися за консультацією до Комісії.

Комісія має право залучати, як експертів, так і інших осіб, які мають відповідне відношення до суті справи.

4.3 Процедура розгляду питання про порушення академічної доброчесності (реакції Комісії на скаргу) включає наступні стадії:

4.3.1 Повідомлення особи про подання скарги. Особа, яка виявила порушення, має право повідомити про проблему керівнику структурного підрозділу (ректор – у випадку університету, директор/декан – у випадку інституту/факультету або завідувач – у випадку кафедр), а також у разі виникнення конфлікту інтересів – керівнику вищої інстанції. Заява має містити пояснення скарги, її детальне обґрунтування, підпис і контактну інформацію.

Відомості про особу, яка повідомляє про порушення, не підлягають розголошенню, допоки не буде порушено дисциплінарне провадження. Відповідач має бути ознайомлений із висунутою проти нього підозрою, особливостями процедури розгляду даного питання. Студент, науково-педагогічний працівник чи інший співробітник може визнати свою вину в допущеному порушенні. У такому випадку розслідування не проводиться, а питання відразу виноситься на засідання Комісії, а факт визнання провини враховується при визначенні виду академічної відповідальності.

4.3.2 Проведення розслідування. Проведення розслідування має бути ґрунтовним та об'єктивним, здійснюватися відповідно до діяльності Університету і поважати право обвинуваченого на захист.

Процедура розгляду питання проводиться членами Комісії й передбачає:

- опитування свідків (свідком може бути будь-який учасник освітнього процесу, якому відомі обставини, що стосуються справи);
- вивчення першоджерел (публікації, підсумкові роботи);
- проведення консультацій з експертами (експертом може бути особа, якій доручено провести дослідження матеріальних об'єктів, явищ процесів, що містять інформацію про обставини справи, і надати висновок з питань, які виникають під час розгляду справи і стосуються сфери її спеціальних знань);
- інші заходи, необхідні для проведення об'єктивного розслідування.

4.3.3 Завершення розслідування та підготовка звіту. За результатами розгляду питання та з'ясування всіх істотних обставин Комісія готує у письмовій формі «Висновок розслідування порушення академічної доброчесності», підписаний Головою Комісії та Секретарем Комісії, який зачитується на засіданні Комісії. Висновок містить такі складові:

- вступна частина (дата складання та строки проведення розслідування, учасники процедури розгляду порушення правил академічної доброчесності та зміст скарги);
- описова частина (інформація по суті питання, яка була розглянута Комісією);

- мотивувальна частина (обставини та докази, які Комісія взяла до уваги);
- резолютивна частина (офіційні висновки та рекомендації для прийняття рішення).

Якщо будь-який член Комісії не погоджується із висновком, він має право викласти окремо свою думку, що є невід'ємною частиною висновку. Усі учасники процесу мають бути ознайомлені з результатами розгляду питання і, в разі наявності, подати письмові зауваження, заперечення до звіту та/або виступити на засіданні Комісії.

Тези учасників процесу, які виступили на засіданні Комісії, вносяться до протоколу засідання Комісії.

Якщо скарга надійшла на членів Комісії, то особа, яка звинувачується у порушенні академічної доброчесності, відстороняється від розслідування, є присутньою на засіданні Комісії, на якому розглядається дане питання, але відстороняється від складу Комісії і не має права голосу.

«Скарга про порушення академічної доброчесності», «Висновок розслідування порушення академічної доброчесності», письмові зауваження та заперечення до звіту додаються до протоколу засідання Комісії, на якому розглядається дане питання про порушення академічної доброчесності.

Особа, яка звинувачується у порушенні академічної доброчесності, має право:

- знати дату, час і місце засідання Комісії та бути присутньою на ньому під час розгляду питання про притягнення її до академічної відповідальності;
- знайомитися із матеріалами щодо встановлення фактів порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;
- особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушень академічної доброчесності;
- оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності.

Засідання комісії проводяться у випадках виявлення порушення академічної доброчесності або у випадках отримання скарги на порушення академічної доброчесності.

Рішення Комісії приймаються відкритим голосуванням більшістю голосів членів Комісії, за умови дві третини присутніх. При однаковій кількості голосів призначається додатковий розгляд факту порушення академічної доброчесності, після чого голосування проводиться повторно на наступному засіданні Комісії.

За результатами розгляду питань порядку денного засідання Комісії оформлюється протокол засідання Комісії. Протокол засідання Комісії підписує Голова Комісії (у разі його відсутності – Заступник Голови Комісії) та Секретар Комісії (у разі його відсутності – інший член Комісії, який виконує обов'язки Секретаря).

Комісія повинна забезпечити конфіденційність розгляду питання про порушення академічної доброчесності та не допускати поширення інформації за межі відповідних регламентних процедур. Лише учасники процедури розгляду порушення академічної доброчесності можуть бути ознайомлені зі змістом скарги та матеріалами справи.

Рішення про притягнення до академічної відповідальності може бути оскаржене впродовж десяти робочих днів з моменту ознайомлення із прийнятим рішенням. Апеляція подається у письмовій формі на ім'я ректора Університету, який призначає склад апеляційної комісії відповідним наказом для повторного розгляду справи. Апеляційна комісія, у свою чергу, розглядає питання за процедурою, викладеною у пункті 5, та готує «Висновок Апеляційної комісії про порушення академічної доброчесності», який передає на розгляд ректору Університету. Остаточне рішення приймається ректором Університету, яке не може бути оскаржене.

4.4 Будь-який член колективу Університету має право звернутися до Комісії з метою внесення пропозицій та доповнень до цього Кодексу.

4.5 За недотримання норм Кодексу педагогічні, науково-педагогічні та

наукові працівники закладів освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

відмова у присудженні наукового ступеня чи присвоєнні вченого звання;
позбавлення присудженого наукового (освітньо-творчого) ступеня чи присвоєного вченого звання;

позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

4.7 За недотримання норм Кодексу здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;

відрахування із закладу освіти (крім осіб, які здобувають загальну середню освіту);

позбавлення академічної стипендії;

позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

V ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

5.1 Під час написання Кодексу керувалися рекомендаціями щодо впровадження етичних кодексів у закладах вищої освіти.

5.2 Кодекс затверджується рішенням ученої ради університету та вводиться в дію наказом ректора університету і є обов'язковим для виконання усіма учасниками освітнього процесу. Зміни та доповнення до Кодексу вносяться за рішенням Конференції трудового колективу Університету.

5.3. Ознайомитися з текстом Кодексу академічної етики можна у вільному доступі на офіційному сайті Університету: www.kdu.edu.ua.